

ΑΚΙΓΔΥ – Συσπειρώσεις

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι

Δυο χρόνια μετά τις προηγούμενες εκλογές μας, οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά νοικοκυριά έχουν εμπεδώσει τη μνημονιακή μετάλλαξη του ΣΥΡΙΖΑ και βιώνουν τις τραγικές οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες της νεοφιλελεύθερης πολιτικής της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που συνέχισε με πλήρη συνέπεια τις πολιτικές των ΝΔ, ΠΑΣΟΚ κι όλων των συμπληρωμάτων τους (ΛΑΟΣ, ΔΗΜΑΡ κλπ).

Σε αυτό το διάστημα είδαμε την κυβέρνηση να συνεχίζει να εφαρμόζει τις μνημονιακές πολιτικές μετατρέποντας τις αρχικές εξαγγελίες για θετικά αντίμετρα, σε ξεχασμένες υποσχέσεις. Τώρα πια δεν αναφέρονται σε μέτρα που θα έρχονται σε κόντρα με τις μνημονιακές πολιτικές, αλλά διεκδικούν ότι η δική τους διαχείριση είναι πιο κοντά στις απαιτήσεις των δανειστών και του ΣΕΒ και οι ίδιοι αποτελούν την πιο αποτελεσματική λύση σε σχέση με την αντιπολίτευση.

Ως παράταξη, θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε την προηγούμενη διακήρυξη (των εκλογών του 2016), αν τα πράγματα δεν είχαν χειροτερέψει κατά πολύ. Τα παλιότερα αιτήματα όχι απλά ισχύουν, αλλά χρειάζονται ακόμα περισσότερα. Στο ίδιο χρονικό διάστημα που εμείς, ως εργαζόμενοι, έχουμε χάσει περί του 40% του μισθού μας και των συντάξεων, η πλευρά του μεγάλου κεφάλαιου κερδίζει. Η κρίση πληρώνεται από τα λαϊκά στρώματα και πλούτος μεταφέρεται από τους φτωχούς στους πλούσιους.

Σύμφωνα με την ετήσια έκθεση του ΙΝΕ ΓΣΕΕ, που δημοσιεύθηκε τον Μάρτιο, ο δείκτης φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού αυξήθηκε από το 27% του πληθυσμού στο 36% το 2014 και έκτοτε παρέμεινε αμετάβλητος. Εάν θεωρήσουμε ότι το κατώφλι της φτώχειας σήμερα είναι το ίδιο με το αντίστοιχο του 2008, δηλαδή ότι είναι εύλογο να θεωρούμε σήμερα κάποιον ως φτωχό με τα ίδια κριτήρια που χρησιμοποιούσαμε το 2008, τότε το ποσοστό φτώχειας προσεγγίζει το 50% του πληθυσμού.

Όσο για τους μισθούς μας, παρόλο που το ξέρουμε όλες κι όλοι πολύ καλά, η επιστημονική αποτύπωση, στην ίδια έκθεση, λέει τα εξής: «Στον ευρύτερο δημόσιο τομέα έχει αυξηθεί σημαντικά το ποσοστό των εργαζομένων με καθαρές μηνιαίες αποδοχές κάτω των χιλίων ευρώ (29,8% το 2017 έναντι 18,9% το 2009) και έχει αυξηθεί κατά τι το ποσοστό για αποδοχές 1000-1100 ευρώ (16,2% το 2017 έναντι 13% το 2009) καθώς έχει μετατοπιστεί προς τα κάτω η μερίδα των εργαζομένων που δηλώνει καθαρές μηνιαίες αποδοχές 1100-1600 ευρώ (34,3% το 2017 έναντι 46,5% το 2009). Μείωση παρουσιάζει και το ποσοστό των εργαζομένων με αποδοχές άνω των 1600 ευρώ (4,7% το 2017, 10,9% το 2009)».

Η πιο εύγλωττη εικόνα που παρουσιάζουν οι υπηρεσίες μας είναι οι χιλιάδες συνάδελφοί μας που έχουν εγκλωβιστεί μετά από χρόνια δουλειάς και αναγκάζονται να συνεχίσουν να δουλεύουν, είτε λόγω της αύξησης των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, είτε γιατί με αυτές τις συντάξεις δεν θα τα βγάζουν πέρα. Όλοι οι συνάδελφοι σε αυτά τα δύο χρόνια είδαμε τους μισθούς να μειώνονται μέσα από το πάγωμα της εξέλιξης των μισθολογικών κλιμακίων, και τον περιορισμό των οδοιπορικών που πληρώνονται με πολύ μεγάλη καθυστέρηση. Τα συνταξιοδοτικά μας δικαιώματα επιδεινώθηκαν.

Όσο για τους νεότερους Γεωπόνους συναδέλφους, είτε δεν προλαβαίνουμε να τους γνωρίσουμε, γιατί με 5μηνες ή 8μηνες συμβάσεις έρχονται και φεύγουν, είτε δεν θα τους μάθουμε ποτέ, γιατί οι

προσλήψεις στο δημόσιο έχουν σταματήσει και παραδίδονται τα πάντα στον ιδιωτικό τομέα και σε εργολάβους.

Σε αυτήν την οικονομική κατάσταση έρχονται να προστεθούν οι υπέρογκοι λογαριασμοί ρεύματος, οι ιδιωτικές δαπάνες που αναγκαζόμαστε να επιβαρυνθούμε για να καλύψουμε την κατάρρευση της δημόσιας υγείας και παιδείας κι όλων των προνοιακών δομών, οι μεγάλες αυξήσεις των έμμεσων φόρων (το 2017 οι έμμεσοι φόροι αντιστοιχούσαν στο 57% περίπου των φορολογικών εσόδων του κράτους έναντι 54% το 2016).

Το τελευταίο ξεδιάντροπα δηλωμένο επίτευγμα Τσίπρα-Τσακαλώτου είναι οι πλειστηριασμοί της λαϊκής περιουσίας και οι εξώσεις φτωχών ανθρώπων από τα σπίτια τους, για να ανακεφαλαιοποιηθούν ξανά, με αυτόν τον τρόπο, οι τράπεζες και να τις ξανασώσουμε εμείς.

Και, παρά την εντατική προσπάθεια της κυβέρνησης να μας πείσει ότι...βγαίνουμε από τα μνημόνια κι η ανάπτυξη έρχεται, ήδη έχει υπογράψει για επιτροπεία μέχρι το 2060 (!), η 4^η αξιολόγηση και οι απαιτήσεις του ΔΝΤ για να ισχύσουν από 1/1/2019 τα πρόσθετα μέτρα «δημοσιονομικής υπεραπόδοσης» (δηλ. η κατάργηση του αφορολόγητου και η περικοπή των καταβαλλόμενων συντάξεων), της χαλάνε το παραμύθι και μας ξαναβάζουν σε κατάσταση αγωνιστικής ετοιμότητας.

Αλλά, υπάρχουν και ακόμα χειρότερα σχέδια της κυβέρνησης για εμάς: τα σενάρια πολέμου, που ανά πάσα στιγμή μπορεί να γίνει εφιαλτική πραγματικότητα, με τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς στους οποίους συμμετέχει, για λογαριασμό των κερδών του ντόπιου καπιταλισμού «μας» και μέσα από την χάραξη και την εκμετάλλευση των ΑΟΖ .

Μια χώρα σε βαθιά κρίση, μια χώρα όπου έχουν καταρρεύσει οι μισθοί και οι συντάξεις, μια χώρα όπου τα δημόσια σχολεία και νοσοκομεία έχουν βρεθεί από καιρό κάτω από τα όρια βιωσιμότητάς τους, είναι ταυτόχρονα μια χώρα που πρωτοστατεί στις αγορές όπλων. Η милитарιστική συνταγή που τάχα θέλει την ειρήνη προετοιμαζόμενη για πόλεμο, οδηγεί στην ήττα των εργαζομένων και των λαϊκών μαζών σε έναν άλλο «πόλεμο», ακήρυχτο αλλά υπαρκτό, στον ανταγωνισμό των εξοπλισμών.

Ο πρεσβευτής των ΗΠΑ στην Αθήνα (Τζέφρι Πάιατ), δήλωσε ότι «η Ελλάδα είναι από τις λίγες μόνο χώρες που συναντά και υπερβαίνει(!) τις εθνικές υποχρεώσεις της έναντι του NATO και το πράττει αυτό παρά τις σοβαρές οικονομικές προκλήσεις που αντιμετώπισε τα τελευταία χρόνια». Και πράγματι, επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, συμφωνήθηκε με τον Τραμπ ένα γενναιόδωρο πρόγραμμα εκσυγχρονισμού και επανεξοπλισμού των F-16, ενώ κατατέθηκε στις ΗΠΑ το αίτημα για αγορά των πανάκριβων F-35. Από τη Γαλλία του Μακρόν, η Ελλάδα θα αγοράσει 4 φρεγατών τύπου FREMM. Ο Τσίπρας προχωρά στη δική του, 3η κατά σειρά, «αγορά του αιώνα».

Την ίδια στιγμή που τα λεφτά μοιράζονται αθρόα σε πολεμικούς εξοπλισμούς, οι πρόσφυγες κι οι μετανάστες πνίγονται και σκοτώνονται σε θάλασσες, φράχτες και επαναπροωθούνται με περιπόλους γιατί «δεν χωράνε», ενώ τα σχολεία και τα νοσοκομεία απολύουν αναπληρωτές και επικουρικό προσωπικό, γιατί «υπάρχει κρίση»! Υποκρισία μεγίστου βαθμού!

Στο εργασιακό μας περιβάλλον οι κυβερνητικές πολιτικές δεν είναι καθόλου καλύτερες.

Η απαξίωσή μας ως γεωπόνου του Δημοσίου Τομέα είναι ήδη πράξη, αφού σε ένα επιτελικό, ευέλικτο και ιδιωτικοποιημένο Δημόσιο δεν είμαστε καθόλου απαραίτητοι.

Η «αξιολόγηση» που επιχειρεί, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, με την...αμέριστη συμπαράσταση της ΝΔ (που ψήφισε την απεργοσπαστική τροπολογία Γεροβασίλη), αλλά και των άλλων μνημονιακών

συνδικαλιστικών παρατάξεων πρώην ΠΑΣΚΕ κλπ, έχει ως στόχο να ρίξει τις ευθύνες στους εργαζόμενους για τις μνημονιακές επιπτώσεις κι επιλογές όλων των μέχρι τώρα κυβερνήσεων στο Δημόσιο και να μας...εξαφανίσει έχοντας και την κοινωνική συναίνεση. Η στοχοθεσία με βάση την οποία θα βαθμολογηθούμε, φορτώνει στους συναδέλφους την ευθύνη εφαρμογής των μνημονιακών πολιτικών σε υποστελεχωμένες υπηρεσίες.

Μέσω της «αξιολόγησης» επιζητείται η ανεξέλεγκτη διαφοροποίηση μεταξύ του προσωπικού με αυξήσεις μισθών και γρήγορες προαγωγές στους αρεστούς και μειώσεις μισθών και πέταγμα στον Καιάδα για όσους δεν έχουν την εύνοια της ηγεσίας.

Τα περιγράμματα θέσης αγνοούν τα πτυχία μας και τις αρμοδιότητες για τις οποίες προσληφθήκαμε και μας βάζουν να καλύψουμε διοικητικά-οικονομικά καθήκοντα, ώστε να μην χρειάζονται κι άλλοι εργαζόμενοι. Εξάλλου και στην ικανότητα άσκησης πολλαπλών καθηκόντων θέλουν να μας βαθμολογήσουν με την «αξιολόγηση».

Η ιδιωτικοποίηση υπηρεσιών του ΥΠΑΑΤ είναι εντεινόμενη. Όχι μόνο το «ΟΣΔΕ δεν ήρθε σπίτι του», αλλά έχουν φύγει πολλές υπηρεσίες, ενώ εμείς υποχρεωνόμαστε να υπογράψουμε «σύμφωνο εμπιστευτικότητας, ως εξωτερικοί συνεργάτες του ΟΠΕΚΕΠΕ» και του...οικείου μας πια, GAIA Επιχειρείν.

Η κυβερνητική πολιτική, που συμπίπτει με των ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και λοιπών προθύμων, είναι ένα επιτελικό Δημόσιο, που να μοιράζει κερδοφόρες αρμοδιότητες στην «αγορά» και που να λειτουργεί με ιδιωτικο-οικονομικά κριτήρια. Γι' αυτό και η προσπάθεια δημιουργίας ενός προνομιούχου στρώματος υπαλλήλων σε θέσεις ευθύνης, με μεγάλες μισθολογικές αποστάσεις από την πλειοψηφία των συναδέλφων. Η συναδελφικότητα μεταξύ μας έρχεται να αντικατασταθεί από την ανθρωποφαγία μεταξύ συναδέλφων.

Η πιστοποίηση από ιδιώτες ή από φορείς ιδιωτικού δικαίου αντικαθιστούν σιγά-σιγά τα πτυχία μας.

Οι διαδοχικές ΚΑΠ εξαφανίζουν τους μικρομεσαίους αγρότες και η πολιτική της κυβέρνησης για τους αγρότες είναι να ευνοεί συνειδητά και να νομοθετεί προς όφελος των μεγαλο-τσιφλικάδων, των αγροβιομηχανιών και των τραπεζών (που καθορίζουν πλέον πολλά σημεία του αγροτικού τομέα).

Είναι μια πολιτική που δεν επιθυμεί το δημόσιο έλεγχο της παραγωγής και της μεταποίησης, κάτι που είναι όχι μόνο σε βάρος μας, ως εργαζόμενοι του Δημοσίου, αλλά και σε βάρος της επάρκειας, της υγιεινής, της ασφάλειας και της ποιότητας τροφίμων που καταναλώνει η πλειοψηφία της κοινωνίας, όπως και του περιβάλλοντος που ζούμε και δουλεύουμε.

Γιατί ζητάμε τη στήριξη-την ψήφο-τη συμμετοχή σας στην παράταξή μας

Θεωρούμε ότι αυτά χρόνια που βρεθήκαμε στα ΔΣ της ΠΕΓΔΥ και της ΠΟΓΕΔΥ και το ΓΣ της ΑΔΕΔΥ, ενημερώσαμε για όσα προέκυψαν, παλέψαμε για τα συμφέροντα των μελών μας, με σεβασμό κι αλληλεγγύη σε όλους τους συναδέλφους, αναδείξαμε τα κρίσιμα θέματα του κλάδου μας, μεταφέραμε τα προβλήματα σε όλα τα αρμόδια όργανα, υπερασπιστήκαμε κάθε συνάδελφο και συναδέλφισσα με συλλογικό τρόπο.

Θεωρούμε εφικτό κι αναγκαίο **να μην αποδεχτούμε τα νεομνημονιακά, αντεργατικά σχέδια της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ούτε θα ξεχάσουμε τι έκαναν οι προκάτοχοί της, ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και συμπληρώματα.**

Θεωρούμε δυνατό **να παλέψουμε και να αντισταθούμε τις ιδιωτικοποιήσεις μεγάλων και μικρότερων αντικειμένων του Δημοσίου.**

Η δυναμική που έδειξε ο κλάδος, μέσα από την κοινή δράση για την υπεράσπιση των συμφερόντων μας, μέσα από την συμμετοχή στην απεργία-αποχή από την «αξιολόγηση» δείχνει ότι υπάρχει πάντα ανοιχτός ο δρόμος του αγώνα με δυνατότητα κατάκτησης νικών όταν οι εργαζόμενοι ενώνονται.

Θεωρούμε απαραίτητο να συνεχίσουμε τον αγώνα της απεργίας-αποχής από την «αξιολόγηση» με στόχο τη διάλυση του Δημοσίου, να ανατρέψουμε τα περιγράμματα θέσης του τύπου «έναν υπάλληλος για όλες τις δουλειές» και να μη συναινέσουμε στην κινητικότητα για να καλύπτουμε «τρύπες» όπου να 'ναι, επειδή η μνημονιακή οικονομία καταστρέφει υπηρεσίες.

Θεωρούμε άκρως αναγκαίο να μας αποδοθεί η Ζετία που είχαν παγώσει οι μισθοί μας, να ανακτήσουμε τους μισθούς και τα δώρα μας, να αποκατασταθούν οι συντάξεις μας και να επανέλθει το προ μνημονίων ωράριο εργασίας.

Θεωρούμε ότι χρειάζονται προσλήψεις και δημόσιες δαπάνες για να δουλέψουμε σε όφελος του κοινωνικού συνόλου και όχι για τα κέρδη λίγων. Μόνιμη και σταθερή για όλες κι όλους.

Συνεχίζουμε να παλεύουμε για να μην πάει «κανένα σπίτι σε χέρια τραπεζίτη»!

Εκφράζουμε την έμπρακτη αλληλεγγύη μας σε κάθε αγωνιζόμενο κλάδο εργαζομένων, μακριά από οποιονδήποτε συντεχνιασμό. Η συσπείρωση είναι η δύναμή μας.

Απορρίπτουμε την πολεμική παράνοια και τους εξοπλισμούς και αρνούμαστε να συμμετέχουμε στα σφαγεία των λαών. Εχθρός μας δεν είναι οι γειτονικοί λαοί και της γης οι κολασμένοι, οι πρόσφυγες και οι κυνηγημένοι. Δεν θα φαγωθούμε μεταξύ μας για τους αγωγούς και τα πετρέλαια!

Πώς θα τα παλέψουμε όλα αυτά;

Παραμένουμε στην ταξική προσήλωση και στην υπεράσπιση των συμφερόντων της πλευράς μας, αταλάντευτα διαχωρισμένοι από τον κυβερνητικό συνδικαλισμό και το συνδικαλισμό των διαδρόμων. Οι γραμμές των ΔΑΚΕ, πρώην ΠΑΣΚΕ και τα ψηφοδέλτια ΣΥΡΙΖΑ μαζί με άλλο τμήμα πρώην ΠΑΣΚΕ, συγκρούονται με τις διεκδικήσεις του κόσμου της δουλειάς και λογοδοτούν στις επιλογές του κεφαλαίου.

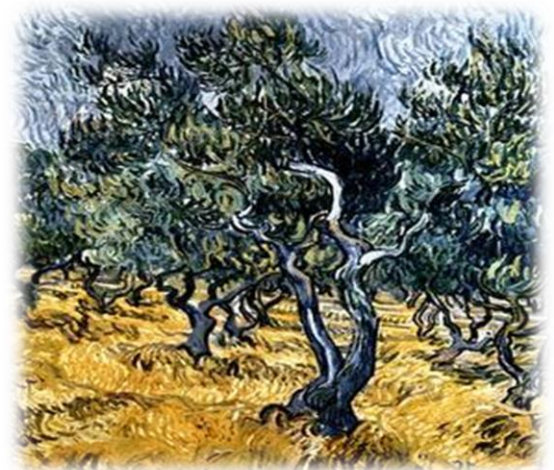
Δεν μπερδεύομαστε. Τα ψηφοδέλτια «μιλάνε» μόνα τους.

Θα διεκδικήσουμε το συλλογικό συμφέρον των συναδελφισσών και συναδέλφων, με συλλογικό τρόπο. Οι ατομικές επιλογές είναι αδιέξοδες και κοντοπρόθεσμες. Δεν μπαίνουμε σε ανταγωνισμό με συναδέλφους για κανένα λόγο. Με αγώνες και αλληλεγγύη υπολογίζουμε να κερδίσουμε τη μάχη υπέρ της εργαζόμενης κοινωνίας.

Σταθερά και με συνέπεια έχουμε απευθυνθεί σε όλες τις αριστερές, αντιμνημονιακές, ριζοσπαστικές κι αγωνιστικές δυνάμεις του χώρου μας, προκειμένου να ανατρέψουμε τους ταξικούς συσχετισμούς και να ανακάμψουμε από την προδοσία ΣΥΡΙΖΑ και την απογοήτευση που επικράτησε. Θα επιμείνουμε, παρά τις χωρίς πραγματικό νόημα και χωρίς διαφορετικό επίδικο αρνήσεις που έχουμε εισπράξει από τις άλλες αριστερές δυνάμεις.

Επιδιώκουμε στη μεγαλύτερη δυνατή συγκέντρωση δυνάμεων της τάξης μας, με την πεποίθηση ότι μπορούμε να νικήσουμε.

ΕΜΕΙΣ και ΌΧΙ ΑΥΤΟΙ!

ΑΚΙΓΔΥ – Συσπειρώσεις

Τα ψηφοδέλτια της ΑΚΙΓΔΥ - Συσπειρώσεις για τις εκλογές της ΠΕΓΔΥ και της ΠΟΓΕΔΥ

Στις εκλογές που πραγματοποιούνται την Πέμπτη 3 Μαΐου 2018 στην Αθήνα, τα ψηφοδέλτια της παράταξής μας για την ΠΕΓΔΥ και την ΠΟΓΕΔΥ είναι το ακόλουθα:

**ΑΚΙΓΔΥ- Συσπειρώσεις
(Ανεξάρτητη Κίνηση Γεωπόνων Δημοσίων Υπαλλήλων)**

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ της ΠΕΓΔΥ

Αθανασόπουλος Αθανάσιος του Χρήστου

Αρχαγγελίδης Νίκος του Παναγιώτη

Γεωργούλιας Φώτης του Αναστασίου

Γιαννούλια Κατερίνα του Χρήστου

Γρηγοριάδης Δημήτριος του Φωτίου

Καρυώτη Ειρήνη του Αγγέλου

Κριτσωτάκης Ελευθέριος του Θεοδώρου

Λιόγκα Γιαννούλα του Δημητρίου

Μεραναίος Λουκάς του Φωτίου

Παναγόπουλος Γεώργιος του Δημητρίου

Πέττας Νίκος του Αθανασίου

Τσιάμης Απόστολος του Κων/νου

ΓΙΑ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Παπαμιχαλοπούλου Μαρία του Αθανασίου

ΓΙΑ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ

Καραγεώργη Γεωργία του Δημητρίου

**ΑΚΙΓΔΥ- Συσπειρώσεις
(Ανεξάρτητη Κίνηση Γεωπόνων Δημοσίων Υπαλλήλων)**

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ για αντιπρόσωποι στην ΠΟΓΕΔΥ

Αθανασόπουλος Αθανάσιος του Χρήστου

Αρχαγγελίδης Νίκος του Παναγιώτη

Γεωργούλια Φώτης του Αναστασίου

Γιαννούλια Κατερίνα του Χρήστου

Γρηγοριάδης Δημήτριος του Φωτίου

Καραγεώργη Γεωργία του Δημητρίου

Καρυώτη Ειρήνη του Αγγέλου

Κριτσωτάκης Ελευθέριος του Θεοδώρου

Λιόγκα Γιαννούλα του Δημητρίου

Μεραναίος Λουκάς του Φωτίου

Παναγόπουλος Γεώργιος του Δημητρίου

Παπαμιχαλοπούλου Μαρία του Αθανασίου

Πέττας Νίκος του Αθανασίου

Τσιάμης Απόστολος του Κων/νου